

Komentár evanjelia na stredu Svätého týždňa: keď sa odhalí srdce

Komentár k evanjeliu v stredu Svätého týždňa. „Veru, hovorím vám, jeden z vás ma zradí. A oni sa veľmi trápili a začali každý z nich hovoriť: Som to ja, Pane?“ Podobne ako apoštoli, priblížme sa k nemu v modlitbe, aby nám zjavil pravdu nášho srdca a moc svojho milosrdenstva.

16.04.2025

Evanjelium (Mt 26,14-25)

Vtedy jeden z Dvanástich – volal sa Judáš Iškariotský – odišiel k veľkňazom a vyzvedal sa: „Čo mi dáte, a ja vám ho vydám?“ *Oni mu určili tridsať strieborných. A od tej chvíle hľadal príležitosť vydať ho.*

V prvý deň sviatkov Nekvasených chlebov prišli k Ježišovi učeníci a pýtali sa ho:

„Kde ti máme pripraviť veľkonočnú večeru?“

On povedal:

„Chodte do mesta k istému človeku a povedzte mu: Učiteľ odkazuje: Môj čas je blízko, u teba budem jesť so svojimi učeníkmi veľkonočného baránka.“

Učeníci urobili, ako im Ježiš rozkázal, a pripravili veľkonočného baránka.

Keď sa zvečerilo, zasadol s
Dvanástimi za stôl. A keď jedli,
povedal:

„Veru, hovorím vám: Jeden z vás ma
zradí.“ Veľmi osmutneli a začali sa ho
jeden po druhom vypytovať:

„Som to ja, Pane?“

On odpovedal:

„Kto so mnou namáča ruku v mise,
ten ma zradí. Syn človeka síce ide,
ako je o ňom napísané, ale beda
človeku, ktorý zrádza Syna človeka!
Pre toho človeka by bolo lepšie, keby
sa nebol narodil.“

Aj jeho zradca Judáš sa opýtal:

„Som to azda ja, Rabbi?“

Odpovedal mu: „Sám si to povedal.“

Komentár

Koniec Ježišovho života na zemi sa blíži. Pánovo kázanie nenechalo tých, ktorí ho počúvali, ľahostajnými: na jednej strane sú jednoduchí, otvorení Božiemu pôsobeniu, tí, ktorí majú odvahu veriť v jeho spásonosné posolstvo; na druhej strane sú tí, ktorí sa držia svojich názorov, tí, ktorí nie sú ochotní zmeniť sa, tí, ktorí v slovách Majstra, ktoré sú plné nádeje, však vidia ohrozenie svojho postavenia. Ježiš natiahol ruku ku všetkým: mnohí sa jej chytili a vpustili do svojho života radosť. Iní však vykryštalizovali svoju uzavretosť a rýchlo kráčajú po ceste zúfalstva.

Napĺňa sa proroctvo starca Simeona: „Tento človek bol ustanovený na záhubu a vzkriesenie mnohých v Izraeli a na znamenie protirečenia (...), aby sa ukázali myšlienky mnohých srdc“ (Lk 2, 34-35). Z

Judášovho srdca prúdi ovocie chamtivosti a závesti, ktoré ho vedie k páchaniu najhorších zločinov. Zo srdc učeníkov však vychádza svetlo: chcú sláviť Veľkú noc so svojim Majstrom a chcú ju pripraviť tak, ako im povedal. Spolu s ním si chcú pripomenúť dejiny jeho ľudu, možno preto, že cítia, že v ňom tieto dejiny dosahujú svoju plnosť.

Ježiš objavuje aj myšlienky svojho vlastného srdca. Počas veľkonočnej večere zaznie poznámka, ktorá odhaľuje bolesť v jeho vnútri: „Veru, hovorím vám, jeden z vás ma zradí“ (v. 21). Atmosféra intimity, ktorá sa vytvorila vo Večeradle, je rozbitá zmätkom. Apoštoli nevedia, čo povedať, a rozhodnú sa pre reakciu, v ktorej sa mieša ich prostota s dôverou v Majstra. Pýtajú sa: „Som to ja, Pane?“ (v. 22).

Pri rozjímaní o Umučení sa zdá, že jednotlivé postavy odrážajú základný

postoj, ktorý môže každý človek zaujať voči Ježišovi: vernosť, súciti, odmietnutie, slabosť, pokánie... Každá postava nám niečo hovorí, pomáha nám objaviť myšlienky, ktoré máme v srdci, rozpoznať ich schopnosť povstať s veľkými skutkami lásky, ale aj padnúť do pasce sebeckva. Napriek našim slabostiam chceme byť verní Ježišovi. Tak ako apoštoli, aj my môžeme v modlitbe pokorne pristupovať k Pánovi a prosiť ho, aby nám dal svetlo, aby sme sa lepšie spoznali, a aby z nás odstránil to, čo nás od neho oddeľuje. Ježiš nám ukáže pravdu nášho srdca a predovšetkým silu svojho milosrdenstva.

Rudolfo Valdés

sk-sk/article/komentar-evanjelia-na-
stredni-velkeho-tyzdna-ked-sa-odhali-
srdce/ (21.03.2026)